

царство. Но Крумъ като ся укрѣпи добрѣ, и повыка на помощь дунавски-тѣ славяны, упряся юнашки на Карла и запази други еще славянски княжества.

Крумъ като предвиждаше паденіе-то на българско-то господарство въ Мисіѣ, рѣшися да го подкрѣпи, съединиго съ тиско-то, и състави отъ два-та дѣла едно българско правленіе.

Въ 802 г. Крумъ ся провозгласи отъ народа за царь надъ двѣ-тѣ господарства, и си избра за столицѣ Прѣславъ. Въ туй време Обри-тѣ пакъ бежж ся подигнали върху тиски-тѣ Българи, но Крумъ ги побѣди и зароби много отъ тѣхъ, за което Българи-тѣ го посрешнахж отъ сѣкадѣ съ голѣмъ славъ и честь. Като ся върна въ столицѣ-тѣ си, тури нѣкои нарѣдбы въ държава-тѣ си и издади законъ.

Въ 807 г. Крумъ евилъ бой на Гърцы-тѣ съ намереніе да си разшири държавѣ-тѣ. Въ първый бой той неполучилъ. А вторый бой отвори за Македоніѣ, като ся научи чи гърцы-тѣ ся събиржть край Струмицѣ рѣкѣ, нападна на тѣхъ, разби ги и уби до 6000 войны и много гражданы, зель 1000 фунта злато и презель градъ Средецъ. Никифоръ като чуль това, разлютился много, излѣзаль самъ съ войскѣ-тѣ си, и като стигналь Български-тѣ граници, повелѣль на войскѣ-тѣ си да граби и опусташава Българскѣ-тѣ земіѣ. Въ туй време Крумъ нападва на гърцы-тѣ ненадѣйно, отъ които помного-то ся предадохж отъ страшно-то му име, безъ бой. Между тѣхъ и мало единъ арапинъ, който научилъ Българи-тѣ да